

Cronica publicațiilor teatrale

„Iată, așadar, revista „Varietăți 88“ a Teatrului Bacovia din Bacău: 70 de probleme distractive. De ce n-or fi 88, să avem și noi o simetrie cu titlul, nu știm. O fi ceva absurd sau abscons și nu ne dăm seama. Tot așa cum nu ne dăm seama ce legătură are teatrul băcăuan cu atletismul, căci citirăm un interviu cu Doița Melinte (altfel foarte interesant) și mai așlarăm că binecunoscutele jocuri olandeze Fanny Blonkers Koen au devenit recent „Adrian Paulen Memorial“, lucru de natură să ne bucure sincer pentru atleții din țara morilor de vânt, deși am fi așteptat și ceva vești proaspete din campionatul județean de oină al Bacăului. Sigur, am gustat schișele și enigmatice polițiste, sigur, am dezlegat ceva cuvinte încruciate, că oameni sințem și noi, ca și Kierkegaard. Am aflat chiar într-o pagină de revistă și

„totul despre Elton John“, pare-se băcăuan de origine și probabil fost actor la Bacovia. Despre Ștefan Mihăilescu-Brăila se știe după nume că-i băcăuan, la fel și despre Tudor Gheorghe. Despre alți actori de frunte ai teatrului băcăuan n-am reușit încă să aflăm cite ceva din revista patronată de teatrul lor. Așteptăm cu nerăbdare apariția suplimentului teatral din Satu Mare, poate acolo... Dar, haideți să ne plimbăm agale prin sumar și să vedem unde-i teatrul, unde-i drama, unde melodrama: S.F., Antologia enigmei, Moda-eterna poveste, Antologia epigramei, Perle școlare, Șah, Cine-i hoțul?, Să înțelegem muzica etc. În fine, singurul lucru notabil de acolo, și din propoziție ca să zicem așa, adică din sumarul unei reviste-supliment al unui program de teatru, este microschișta teatrală „Confuzii“ de Tudor Popescu.

O fi mult, o fi puțin? Deplunde la ce ne gândim, la ce confuzie!

...căci sub titlul Intermezzo liric „Opera Română din Capitală ne oferă, fără nici o confuzie, o publicație pe măsura firmei sale și a destinației acestui gen de apariții. Articole competente despre operă și balet, interviuri, prezentări: Spiess, Hărășteanu, glume cu Secăreanu; ți-e mai mare dragul să citești, chiar dacă și aici, ca pretutindeni în acest gen de publicații, se abuzează de glumițe și rebusuri. Dar, cel puțin cu cele din „Intermezzo“ rămii în branșă. Cum să nu tresari când la un careu pentru definiția de la unu — orizontal — „Victima unei batiște“ găsești înfiorat dezlegarea în „Dezdemona“, și când careurile se numesc Othello, Traviata, Carmen, Voci de neuitat, Pe poante, etc. Lăsînd gluma, este vorba de o publicație sobră, pe măsura instituției patronatoare, exceptînd deja semnalatul exces rebusistico-umoristic. Se citește cu plăcere, este instructivă și, mai ales, te invită la un spectacol de operă, nu de varietăți.

George STANCA